

ת"פ 51440/05 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 20-05-51440 מדינת ישראל נ' פלוני (אחר/נוסף)

בפני:	כבד השופט בכירה שרון לארי-בבלי
בעבין:	המואשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ תביעות שי"
	נגד
	הנאשם פלוני (אחר/נוסף) ע"י ב"כ עו"ד חלאילה

阄 דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 2(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובUberit אויומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, שביצע כלפי אשתו.

2. על פי עדות כתוב האישום המתווך (תיקון מיום 20.11.15), ביום 20.5.15, בעקבות ויכוח שנתגלו בין בני הזוג, הכה הנאשם במתלוננות וחבט בידיו באחור פניה. כדי למנוע מהמתלוננת לצעוק, דחף מגבת לפיה. כשניסתה לבסוף וקראה לעזרת משפחתו של הנאשם (שהתגוררה באותו בניין), הכה אותה הנאשם באמצעות נעל בגב ובידיים. כתוצאה לכך נגרמו למתלוננת שטפי דם, ושפתה התחתונה דיממה. בהמשך הצליחה המתלוננת לבסוף יחד עם בנים הפעוט, ונכנסה לרכב של בני הזוג. נטען שהנאשם הגיע לרכב בעת שכנהה. אז, שלח לה הנאשם הודעות בהן איים עליה שאם תתלוון עליו במשטרה היא "משחקת בחיים שלה", וכן שיפגע בגופה ובcheinה.

3. לפי האישום השני, בעקבות ויכוח נוסף שפרץ בין בני הזוג, הנאשם בעט בחוזקה בדלת החדר, שנשברה, שלף ממנה מסמר ובאמצעות שרט את המתלוננת בזרוע ובמרפק ימין. כתוצאה לכך נגרמו לה שטפי דם בזרוע ופצע מדם במרפק. עוד נטען שהנאשם שבר את מיטתה בנים הפעוט ושל אחר שהכה במתלוננת, לקח את מכשיר הטלפון שלה ונועל אותה ואת בנים בבית למשך שבוע ימים.

4. בגין מעשים אלו, ולאחר שמייעת הוכחות, הרשעתה את הנאשם בעבירות המפורטים בסעיף 1 לעיל. הרשעתה נשענה על עדותה המהימנה של המתלוננת בצוירוף עדות אמה ועדות הנאשם עצמו. עוד מצאת חיזוקים בעובדה שניישה מיד לקבالت טיפול רפואי (בצירוף המסמכים הרפואיים על החבלות) וכן בעובדה שניגשה מיד לאחר האירועים להتلונן במשטרה.

תסجيل שירות המבחן

5. שירות המבחן פירט בהרחבה את קורות חייו של הנאשם בתסجيل, ובפרט תיאר את המערכת הזוגית בין הנאשם למתלוננת. נמסר מפי הנאשם שלא התעוררו בעיות הנהגות במהלך השנים והוא הופיע הקפיד

להתרחק מאנשיים ומਐרועים בעיתויים. הנאשם נעדך עבר פלילי.

6. לאחר שיחה גם עם המתלוונת, שירות המבחן התרשם ממערכות יחסים זוגית המבוססת על כוחנות ושתלנות מצדו של הנאשם שמתרכז בסיפוקו העצמי בלבד ולא מגלה אמפתיה וקשב כלפי אשתו. עוד צוין שיש קנאה הדדית במערכות היחסים הזוגית, ושיתכן שה הנאשם מקבל חיזוק להתנהגו מסבירתו הקרויה וכן אינו מצליח לראות את הבעיות שבמעשו. עוד התרשם שה הנאשם מתקשה בויסות דחפים שהוא בעל צורך בשליטה, דברים המittelאים בעיקר בקשר הזוגי. לדברי שירות המבחן, ניכר שה הנאשם מתקשה להגיע לתובנות ביחס לצדים השליליים והאלימים שבתנהגו, והוא באה לידי ביתיו גם בנסיבות להקטין ולטשטש את המiosis לו. מן הצד השני, התרשם שירות המבחן של הנאשם יש מקורות תמייה קרובים ובוטחים, ושלארך השנים ניהל אורח חיים נורמלי וمتפקד לרוב, דבר שהתבטא גם ביציבות תעסוקתית. עם זאת, לאור הקושי של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו ולראות את החומרה שביהם, לאור התרשומות מרמת סיכון גבוהה לעבירות חוזרות והיעדר מוטיבציה לטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצת שיקומית לגביו.

7. לאחר הערת ב"כ הנאשם לפיה שירות המבחן התייחס לכל העבירות שהופיעו בכתב האישום, ולא רק לעבירות בהן הורשע, ועל כן התקשה הנאשם לקחת עליהם אחריות, הורייתו לשירות המבחן לערוּת תסוקיר חדש. בתסוקיר המשלים שהוגש ציין שירות המבחן שה הנאשםלקח אחריות מסוימת למשעו ו שנראה שהוא רוצה לתקן את דרכיו לאור המחרים הכבדים שהוא משלם בעקבות ההליך הנוכחי. עם זאת, היהו והintendent ממשיך לצמצם את חומרת מעשיו ומגלה היעדר מוטיבציה לטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינו.

8. אשר להמלצת לעניין העונש, שירות המבחן העיריך שה הנאשם זוקק למסגרת יציבה והרטעתית שתמחיש לו את חומרת מעשיו ואת הבעיות שבתנהלו והמליץ על עונש מאסר קצר שירות בדרכ של עבירות שירות - כדי לצמצם את הפגיעה בו ובמשפחהו.

טייעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה טענה לאחר קבלת התסוקיר הראשון. היא ציינה שבמעשיו של הנאשם נראים תועזה, אחזריות וחוסר גבולות - כאשר הכה את המתלוונת ללא רחמים כאשר בנים שהה בבית. לדבריה, הערר החברתי שנפגע הוא שלמות גופו, בטחונו ושלות נפשו של האדם, וכן ערך השמירה על מרחב בטוח מלאימות במסגרת היחסית הזוגית והmeshachתית. המאשימה עתרה למתחם שנע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל, ולענישה נלוות. ב"כ המאשימה סקרה שש להטיל על הנאשם עונש מרתיע משום שלאחר הליך של ניהול הוכחות לא נראה שה הנאשםלקח אחריות מלאה על מעשיו וمبין את חומרתם, וכן עתרה לעונש בגין העליון של המתחם - 15 חודשים מאסל בפועל, מאסר על תנאי, התchingות וקנס. לאחר קבלת התסוקיר המשלים, ציינה ב"כ המאשימה(IServiceCollection המבחן עדין לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם, אלא רק בהמלצת עונשית. זאת, לאור המשך נקיטת הנאשם בעמדה קורבנית ומצדקת. על כן, לא שינתה מעמדתה שהוצגה לאחר התסוקיר הראשון.

10. ב"כ הנאשם בקש להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות, ולגורור עליו עונש בהתאם אם ימצא מתאים. הוא ציין שה הנאשם מודה ולוקח אחריות על מעשיו שהוא מבין את הטעות שעשה. עוד צוין

שהמתלוננת חרזה לגור איתו במהלך ניהול הנסיבות, אף באהו איתו לבית המשפט.

11. לאור בקשה זו, הוריתי לממונה על עבודות השירות לזמן את הנאשם ולבוחן את האפשרות שהנאשם ירצה עונש מאסר בעבודות שירות. בהמשך, התקבלה חוות הממונה לפיה הנאשם מתאים לרצוי עונש של מאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

12. כידוע, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב **בערך החברתי** שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגה ובנסיבות הביצוע ביצוע העבירה.

13. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה נשוא כתוב האישום הוא הגנה על שלומה הגוף, ביטחונה האישי ושלות נפשה של המתלוננת.

14. בשנים האחרונות אלימות כלפי נשים הפכה מכת מדינה, והתווידענו לעוד ועוד מקרים בהם איבדו נשים את חייהם על ידי בני זוגן. כמהות המקרים מעוררת בהלה של ממש. בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין הודגשה החומרה היותר הטמונה בעבירות המוצעות בתא משפחתי והצורך בענישה חמירה בכךן. כך למשל, צוין כי "עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת מהווה נגע רע בחברה, ועל רשות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו" (רע"פ 19/1884 **שומר נ' מדינת ישראל**, פס' 12 (פורסם בנבו, 19.03.14)).

15. לרוב, המדבר באלים המתבצעת בחדרי חדרים, רחוק מן העין, באופן המקשה על גילויו עד אשר אוזרת הנגעת את האומץ להביא את מצוקתה לידיות גורמי אכיפת החוק במטרה להביא לריפוי מצביה. ראו לעניין זה הדברים שהובאו על ידי כב' השופט אלרון:

"עבירות אלימות נגד בן הזוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחוןנו, בכבודו ובסולוות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתרה, באשר ככל הנ' מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוני מן העין, תוך ניצול פעריו כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג" (רע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.4.11), פס' 10).

16. לצד זאת, אין לכחד שלעתים המדבר באירועי אלימות חד פעמיים, אשר הינם תולדה של רגעי לחץ ומשבר, ואשר אינם מאפיינים את חייהם המשותפים של בני הזוג. ברור שאין בכך כדי להפחית מחומרת המעשה. בהקשר זה ראוי לציין, שלאלים בתא משפחתי לובשת צורות שונות. לעיתים, כלל אין המדבר באלים פיזית, שאם באלים נפשית בלתי פסקת שנوعדה להטילaimה על הנגעת באופן שוטף. במקרים אחרים, יתכן ומדובר יהיה באלים כלכלית, שנועדה למנוע את עצמאותה של הנגעת באופן המחזק את התלות והצורך שלה בפוגע. כך או אחרת, בתי המשפט הדגישו את הצורך להילחם בתופעת האלים במשפחה.

17. בוחינת נסיבות ביצוע העבירה בענייננו מובילה למסקנה שהפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינו-נמוך. מעובדות כתוב האישום ומהראיות שהוצגו בפניו עולה תמונה של אלימות שהופנה כלפי המתלוונת לאחר ויכוחים שפרצו בין השניים, שבಗינם מצא הנאשם לנקט באליםות כלפי המתלוונת ובכך להשתיקה. דומה שהנזק הפיזי שנגרם למתלוונת איננו ברף הגבהה. הנאשם כהה את המתלוונת פעמיים, אולם ברור ידוע בלבד הנזק הפיזי, ניצב הנזק הנפשי והפגיעה בתוחלת הערך העצמי של המתלוונת.

18. בוחינת מדיניות הענישה הנוגאת מעלה שבUberot בהן הורשע הנאשם, משיתים בתיהם המשפט מנגד רחוב מאוד של עונשים הנע בין ענישה הצופה פניו עתיד ועד מספר חדש מסר בפועל. כבר נפסק לא אחת שככל מעשה אלימות שונה בסביבותיו ובחומרתו, באופן המש辉 על קביעת מתחם העונש הולם. עוד זכר שמדיניות הענישה הנוגאת הינה אך אחד הגורמים בקביעת מתחם העונש הולם (ראוי והשוו, בשינויים המחייבים, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.03.01); רע"פ 1884/19 **שומרץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.03.14); רע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.10.18); רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.05.02); רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.06.13); עפ"ג 41415-04-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.01.23); ת"פ 32056-01-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 14.12.29)).

19. בנסיבות האמורות אני סבורה שמתחם העונש הולם נع בין מספר חדש מסר, שיכול וירצzo בעבודות שירות, לבין 18 חדש מסר בפועל.

העונש המתאים

20. הלכה פסוקה קבעה שעל בתיהם המשפט מולט תפקיד חשוב בהגנה על הנפגעות באמצעות ענישה מחמירה בעבירות של אלימות במשפחה. כך למשל, נפסק כי "בית משפט זה קבוע, וחזר קבוע, כי עבירות אלימות נגד נשים במסגרת התא המשפחה יזכו ליחס חמיר [...]. החמרת הענישה במקרים אלה מייצגת את חשיבותו של הערך המוגן שמנוח על הCPF, והוא "לספק ביטחון לכל איש ואישה בבליטה, מקום מבצרה, בחיק משפחתה" (שם, שם) ("ע"פ 16/6968 **奥迪 גרבינ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.05.22)).

21. זאת ועוד; לאחרונה ניכרת מגמת החמורה בעבירות המבוצעות במסגרת התא המשפטי. מגמה זו נועדה, כאמור, לשיער במיגור התופעה, ולתת משקל ממשמעות לשיקולי הרתעה. יודגש שהחמורה כאמור נcona לכל עבירות האלימות במשפחה - בין אם ברף הגבהה ובין אם ברף הנמוך - וברci שהדבר תלוי בסביבותיו של כל מקרה ומדובר (לענין הצורך בהחמרה בענישה בעבירות אלם"ב ראו: רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.03.01), בפסק' 7; רע"פ 149/19 **פפיאשווילי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.10.14), בפסק' 11; רע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.10.14), בפסק' 7; עפ"ג 5307/17 **חלאג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.12); רע"פ 19/1884 **שומרץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.03.14)).

22. לモטור לציין שאין מדובר בהחמרה אוטומטית, וב証明 שמדובר יתר לחץ עקרון הברזל בדבר ענישה אינדיבידואלית. בסיבות המקירה דנא, עולה שהנאשם נעדר עבר פלילי זהה לו הסתכבות ראשונה בפליליים. יתר על כן, עולה שהנאשם והמתלוונת שיקמו את היחסים ביניהם ולמדו איך להימנע מVICIOS ומחסלמתם.

זאת אני למדת מتسקיר שירות המבחן שתשאל גם את המטלוננת עצמה, מדובר ב"כ הנאשם בפניו שהצהיר על חזרתה של המטלוננת לבית המשפט ועל כך שהמטלוננת ה תלותה לנאשם בדיונים האחרנים וכן לפגישה אצל המmono על עבודות השירות. בנוסף, שירות המבחן התרשם שההיליך הפלילי היווה גורם מרתקע עבור הנאשם. נתונים אלה שצינו לעיל מוכיחים את הסברתו שהנאשם נעדר דפוסים עבריניים ושמדובר בהתנהגות שלא תשנה. יש לקוות שאכן כך הדבר.

23. הנאשם כפר באשמה ובחר לנשל את משפטו. ברור לכל שאין לךוף לחובתו את ניהול ההליך. ניהול ההליך אינו מעלה ואין מורייד בଘירות עונשו של נאשם. לנאשם זכות בסיסית ויסודית לעמוד על חפותו, ואין הדבר יכול לשמש שיקול עצמאי להחמרה בעונשו (ראו לעניין זה ס' 404(6) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 וכן ראו למשל ע"פ 4597/13 **אנטוניו פיצו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.09.2014). עם זאת, הוא אינו יכול להנות ממשקל זהה של הקלה בגין דינו כפי שננהנה זה אשר חסר את ניהול ההליך כלו והודה באשמו מיד לאחר ביצוע העבירה" (ע"פ 7721/11 **זוביידאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.07.12)).

24. באיזון בין השיקולים השונים - בהם הצורך בהר天涯 כללית בעבירות אלימות במשפחה מחד, ובניסיונו עבר פלילי ודפוסים עבריניים מאידך - אני סבורת שיש להימנע מהשתת עונש מסר מאחריו סורג וברית, וחתת זאת להשיט על הנאשם עונש מסר שרוצה בעבודות שירות. הגם שמדובר בנאשם הנעדר עבר פלילי, הרי שבדרך כלל ענישה מרתקעה ומהדעת גבולות אשר תבטא את שאט הנפש ממעשים כגון דא.

25. על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשין הבאים:

א. תשעה וחודשי מסר, בניקי ימי מעצרו, שיוציאו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב לתחילה ריצוי ביום 1.3.2022 בשעה 08:00 במרכז למורשת מלחתת ששת הימים בגבעת התחמושת, בכתבות זלמן שרגאי 5, ירושלים.

ב. מסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות, לרבות איום.

ג. בהינתן שבני הזוג חיים יחד אمنע מהשתת פיצוי או קנס.

26. מזכירות תשליך ההחלטה למmono על עבודות שירות.

27. ככל שקיים פיקדון בתיק - יוחזר לנאשם.

28. זכות ערעור לבית המשפט המחויזי כחוק.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.